

Ο Μένδοβας

◆ ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ ◆

Διευθυντής - Συντάκτης: Ηλίας Γ. Κρομμύδας

Γραφεία: Πλανεπιστημίου 42 γραφ. 810
Τηλ.: 36.00.633

Φεβρουάριος 1984
Έτος 3 Αριθ. φύλ. 25

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

Η 25 ΜΑΡΤΙΟΥ 1821

Η αιώνια Ελλάδα θα γιορτάσει και πάλι με μεγαλοπρέπεια τη μεγάλη και ιστορική επέτειο της Ανεξαρτησίας της. Η 25η Μαρτίου, ημέρα Θριάμβων και Θρύλων, ανατέλλει κάθε χρόνο, συμβολίζουσα την αικατάβλητη Ρώμη και τον υπέρτατο δυναμισμό της Ελληνικής Φυλής. Η ιστορία όλων των αιώνων και όλων των Λαών της Γης απενίζει με ευλάβεια το φωτεινό θαύμα του 1821.

Οι ημίθεοι πρωταγωνιστές της μεγάλης Εποποιίας μας έδωσαν, με το ασύλληπτο με γαλούργημά τους, το ζωντανότερο δείγμα της αγωνιστικής διαθέσεως και των υπέρ τατων θυσιών του Λαού μας. Πιστοί στις αιώνιες και άφθαρτες Ελληνικές παρακαταθήκες, διέθεσαν τη ζωή τους ολόκληρη στο βωμό της Εθνικής τιμής, αντιτάσσοντας στη δουλεία τη δίψα της Ελευθερίας, στο πνιγηρό σκο

τάδι το φως, στην Εθνική συντριβή την Εθνική Ανάσταση και τη Νίκη.

Η 25η Μαρτίου, σύμβολο των θεϊκών και μεγαλόπονων πράξεων, προήλθε από την αρχαιότατη πηγή της Εθνικής Ελευθερίας. Από την ίδια ιερή πηγή, προήλθαν, ο Μακεδονικός Αγώνας, η Κρητική Επανάσταση, η εξόρμηση του 1912 - 1913, η Εποποιία του 1940, ο Κυπριακός Αγώνας, που οδήγησαν και οδηγούν την Ελλάδα στην εθνική ανάταση και αναδημοτική.

Οι Πανέλληνες, γιορτάζοντας και πάλι την επέτειο της Εθνικής Αναστάσεως τους, υπακλίνονται ευλαβικά μπροστά στην υπέρτατη θυσία των προμάχων της Ελευθερίας, προσφέροντας το θαυμασμό, τη λατρεία και την ευγνωμοσύνη τους.

«Μ»

ΣΚΕΨΕΙΣ

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΤΟΥ «ΜΕΓΔΟΒΑ»

Με το φύλλο αυτό του «Μ» αρχίζει ο τρίτος χρόνος ζωής του.

Μια εφημερίδα, όπως γνωρίζουμε, είναι έγα μέσο επικοινωνίας μεταξύ ανθρώπων όπως η τηλεόραση και το ραδιόφωνο. Υπερτερεί όμως σε τούτο, ότι δηλαδή η εφημερίδα μένει. Μπορεί να τη διαβάσεις όσες φορές θέλεις, μπορείς για την κρατήσεις για πάντα. Η εφημερίδα είναι: ένα μεγάλο γράμμα που γράφεται από πολλούς αλλά που διαβάζεται από διους. Ιδιαίτερα οι εφημερίδες αυτού του τύπου, όπως ο «Μ», πληγιάζουν περισσότερο προς το γράμμα που μας στέλγει ένας αγαπημένος φίλος, ένας συγγενής μας.

Είναι ένα γράμμα που το διαβάζεις ξανά και: ξανά, έστω κι αν το 'μαθες απ' έξω!...

'Ολα αυτά δεν αποτελούν σκέψεις αλλά καθημερινή πραγματικότητα.

Πάσιοι και πόσοι δε μας τη

λεφώγησαν ή μας έγραψαν ή μας συνάγησαν σε κάποια εκδήλωση ή και στο δρόμο, για να μας πουν πόσο η εφημερίδα αυτή τους ήταν αλλά και τους έγινε απαραίτητη!

Πάσιοι και πόσοι δεν ανησυχούν, όταν κάποτε καθυστερούμε, για διάφορους λόγους, την έκδασή της! Ή αγάπη απ' δύλια μως αυτό το μαρτυρεί η ανταπόκριση από μακριγούς τόπους, αλλά και μακριγούς αγθρώπους που σχεδόν μας είχαν και τους είχαμε ξεχάσει, οι περισσότεροι από μας!...

'Όλοι αυτοί δρήκαν την ευκαιρία, μέσα από τις στήλες του «Μ», για ενημερωθούν, για μιλήσουν, για συζητήσουν, για χαρούν. να θυμηθούν!...

Η εφημερίδα μας, θα μπορούσε να πουύμε ότι: ξεκίνησε σαγματική κηρήθρα, για να μαζέψει γύρω της τις χαμένες μελιτσές.

Πιστεύουμε, πως με τη θέληση δύλων μας, θα μεγαλώσει και θα γίνει μια μεγάλη κυφέλη για δύλους μας.

Εμείς που την ξεκινήσαμε κάναμε μια επένδυση. Τον εαυτό μας, το κουράγιο, την ευθύνη, την επικυρότητα, το χρόνο και γιατί δχι και το πείσμα!...

Σιτόχος μας, εκείνοι στα χωριά, εμείς έδω και οι άλλοι, οι απανταχού της γης Νεοχωρίτες, για κρατήσουμε άσθεστη μέσα μας, εμείς και τα παιδιά μας, μια και μόνη εστία, μια και μόνη ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ!

Την εφημερίδα μας την άρχισαν λίγοι, την ισυγέχισαν περισσότεροι, τη γνώρισαν πολλοί, συγχωριαγόι και φίλοι, την αγάπησαν και σιγά - σιγά θα γίνει υπόθεση δύλων μας.

Προβλήματα θέβαια υπάρχουν, όπως, ύλης, σύνταξης, οικονομικών πόρων αλλά και αποστολής, τα οποία χάρη στη θέληση που υπάρχει, αντιμετω-

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ Συνταξιούχου Κοιν. Γραμματέα

Στα παλιά χρόνια στο Νέο χώρι και στ' άλλα χωριά της περιοχής ο γάμος των παιδιών ήταν αποκλειστικό ζήτημα των γονιών.

Οι νέοι, πολύ περισσότερο τα κορίτσια, είχαν εμπιστοσύνη στα κορίτσια, τη λεβεντιά, την εργατικότητα και προπαντός την περιουσία. Για το παιδί που δεν είχε τον τρόπο έλεγαν:

Στα 16 με 18 τα καλά κορίτσια και στα 18 - 20 τα καλά αιγόρια, αν έβγαινε το τυλχέρό τους, έπρεπε να παντρευτούν. Συνήθιζαν να λένε:

«'Η μικρός μικρός παντρέψ' ή μικρός καλογερέψ». Άλλως η κακογλωσσιά του χωριού τα είχε για τεμπέλι-

κα και ανοικούρευτα και κατέληγαν, ιδιαίτερα τα κορίτσια, να παντρευτούν μακριά από το χωριό τους, στον κάμπο, ή να πάρουν χήρο ή κατώτερο από τη σειρά τους.

Στο αγόρι πρόσεχαν τη διαγωγή, τη λεβεντιά, την εργατικότητα και προπαντός την περιουσία. Για το παιδί που δεν είχε τον τρόπο έλεγαν:

Τ' ακούτε σεις οι όμορφες και σεις οι μαυρομάτες, μη σας γελάσουν με φλωριά, μη σας γελάσουν μ' άσπρα «λεφτά». Έτσι γελάστικα κι ειώ και πήρα μαραζιάρη. «Του φτιάχνω δείπνο, δεν δειπνά, γιόμα δεν γιοματίζει, του στρώνω πέντε στρώματα, πέντε μαξιλαράκια. «Σήκω, μαράζιμ' πλάγιασε, σήκω, μαράζιμ, πέσε». Κι ο μαραζιάρης βόγγησε κι η κόρη αναστενάζει.

Συνέχεια στη σελ. 3

Συνέχεια στη σελ. 4

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Η Αλέκα σύζυγος Χρήστου Κ. Καραντώνη, γέννησε στην Καρδίτσα κοριτσάκι.

Na τους ζήσει

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η δ. Φωτεινή Αναστ. Καραντώνη αρραβωνιάστηκε με τον κ. Μάρκο Κων. Αντωνίου.

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΛΑΣΤΗΡΑΣ

(Εκατό χρόνια από τη γεννησή του)

Τα όσα ακολουθούν αποτελούν μιά μικρή σκιαγράφηση γύρω από τη ζωή και την πολικύμαντη δράση του.

Ο Νικόλαος Πλαστήρας γεννήθηκε το 1883 στο Μορφοβούνι της Καρδίτσας.

Ακολούθησε τη στρατιωτική σταδιοδρομία. Σαν ανθυπολοχαγός πήρε μέρος στους Βαλκανικούς πολέμους καθώς και στις μάχες του Μακεδονικού μετώπου κατά το Α' Παγκόσμιο Πόλεμο. Το 1916 προσχώρησε στο κίνημα της Θεσσαλονίκης. Ως αντισυνταγματάρχης πολέμησε γενναία στη Μικρασιατική εκστρατεία και πρόσφερε πολύτιμες υπηρεσίες. Το όνομά του ταυτίστηκε με τη γενναιότητα, τη συνέπεια και την πλήρη αφοσίωση στο καθήκον. Αποτέλεσε το φόρο και τον τρόμο των Τούρκων, οι οποίοι εγκατέλειπαν κάθε πρόθεση αντίστασης στο άκουσμα του ερχομού του «Μαύρου Καβαλλάρη».

«ΜΕΓΔΟΒΑΣ»
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ
ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Διευθυντής — Συντάκτης
ΗΛΙΑΣ Γ. ΚΡΟΜΜΥΔΑΣ
25ης Μαρτίου 12 — 15561
Χολαργός - Τηλ. 65.13.519

Τυπογραφείο: Κωλέπτη 7
Αθήνα — Τηλ. 36.21.074

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
1διώτες 400
Επταγγελματίες, Σύλλογοι 500
Διαφημίσεις, Ευχές κ.λ.π. 500

Η εφημερίδα δεν δημοσιεύει κείμενα με υεριστικό ή πολιτικό περιεχόμενο.

Χειρόγραφα δημοσιεύμενα ή μη δεν επιστρέφονται. Πρέπει να στέλνονται στο Διευθυντή του «Μ».».

Ενυπόγραφα δημοσιεύματα εκφράζουν απόψεις του συγγραφέα τους.

Η δ. Θεοδώρα Ηρακλή Αμβροσίου αρραβωνιάστηκε με τον κ. Νίκο Σωτ. Δημητρίου.

Ο κ. Σπύρος Σωτ. Κωνσταντός αρραβωνιάστηκε με τη δ. Ελένη Βαγ. Μιχάλη.

Τους συγχαίρουμε και τους ευχόμαστε καλά στέφανα.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ - ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ

Μας έστειλαν τη συνδρομή τους προς το Σύλλογο και το «Μ» καθώς και διάφορες εισφορές οι παρακάτω, τους οποίους ευχαριστούμε θερμά. Περιμένουμε για τους μικρούς και άλλοι, βοηθώντας μας έτσι έμπρακτα στην προσπάθειά μας για τη διετίωση της ποιότητας ζωής του χωριού μας. Ιδιαίτερα ο «Μ» ευχαριστεί όλους εκείνους τους αναγνώστες του που, αν και δεν είναι Νεοχωρίτες, εγκατέχουν με τη συγδρομή τους την προσπάθειά του.

ΑΠΟ ΑΘΗΝΑ

Καραγιώνης Γ. Κώστας	1000	Δραχ.
Αγρογιάννης Α. Άγγελος	1000	
Καραγιώνης Η. Ιωάννης	1000	
Γώγουλας Χ. Ηλίας	3000	
Γώγουλος Σερ. Λάμπρος	1000	
Σακελλαρίου Ι. Ευάγγελος	1000	
Σακελλαρίου Ι. Σεραφείμ	2000	
Μητσιόπουλος Στέφανος	1000	
Γώγουλος Σερ. Γεώργιος	1000	
Πώγουλος Αχ. Αχιλέας	1000	
Νευτής Φ. Αριστοτέλης	2000	
Νευτής Φ. Σωτήριος	1500	
Γώγουλος Δ. Βασίλειος	2000	
Γώγουλος Δ. Ευάγγελος	2500	
Αργύρης Η. Δημήτριος	2000	
Μήτσου Β. Φώτιος	500	
Γώγουλος Σ. Αιθανάσιος	1000	
Ζάχος Αθαν. σύζ. Αγορίτσας Αποστ. Κασιούρα	1000	
Νέγτης Χρ. Ιωάννης	800	
Αργύρης Αριτ. Βασίλειος	500	
Κουτής Κωνσταντίνος	1000	
Μήτσου Σερ. Δημήτριος	1000	
Σάλτης Σερ. Παναγιώτης	1000	
Αγιωνίου Φ. Μιχαήλ	1000	
Γιαννακόπουλος Χ. Ιωάν.	1000	
Μπασδέκης Β. Δημήτριος	2200	
Κραμμώδα - Κωνσταντίνου		
Παναγιώτα	500	
Αμβροσίου Δ. Βασίλειος	1000	
Αμβροσίου Η. Θωμάς	800	
Αγρογιάννης Γ. Αιθανάσιος	1000	
Αγρογιάννης Γ. Χαράλαμ.	1500	
Κελεπούρης Παναγιώτης	1000	

Παναγιώτα	500	
Αμβροσίου Δ. Βασίλειος	1000	
Αμβροσίου Η. Θωμάς	800	
Αγρογιάννης Γ. Αιθανάσιος	1000	
Αγρογιάννης Γ. Χαράλαμ.	1500	
Κελεπούρης Παναγιώτης	1000	

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑΚΙ ΜΑΣ

Ο ΔΡΟΜΟΣ

Ένα τρένο με φορτίο της ζωής μας το βαρύ άραξε μες το φαράγγι γιατί τέλειωσε η γραμμή.

Γκρεμίσαν τα γεφύρια τους δρόμους κόψανε, τα τρένα δεν περνάνε καρδιές ματώσανε.

Μα δεν γκρεμίσαν όμως του κόσμου τις καρδιές στις πλάκες το φορτίο τραβούν σ' ανηφοριές.

Στα βράχια σκαρφαλώνουν τρυπώνουν σε σπηλιές, μα θ' ανεβούν μια μέρα στις ράχες τις ψηλές.

Γ. ΠΑΛΟΓΟΥ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ - ΓΛΩΣΣΙΚΑ

ΑΠΟ ΤΟ ΛΕΞΙΑΓΙΟ ΤΗΣ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΜΑΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ Δ. ΑΜΒΡΟΣΙΟΥ

ΕΠΙΤΙΜΟΥ ΕΠΙΘΕΩΡΗΤΗ Δ.Ε.

Συγέχεια από το προηγούμενο Βετούλι (το) : το τραγάνι.
Βίδα (η) : το διδωτό καρφί.
«Σ' έστριψε η βίδα» σημαίνει ότι δεν είσαι στα καλά σου.
Βίδας (το) : η περιουσία.
Βίτσα (η) : η βέργα.
Βίτσελα (η) : ξύλινο δοχείο για γερό.
Βλάμης (ο) : ο σταυρόδελφός του.
Βολά (η) : η φορά π.χ. για βολά κι ένα καιρό.

Βούζα (τη) : άγρια χόρτα.
Βουζίλα (ο) : ο ξύλιγος μοχλός «θέλει δουζίλα για τη σκαρφαλώνη» λέγουν για τον τεμπέλη βουλιέμα: βούλομαι, θέλω, πρασπαθώ κτλ.
Βρυζόνι (το) : δικτυωτό σάκι κι για χάρη.
Βρόχι (το) : θηλειά από τρίχες χαΐτης αλόγου.
Συγχίτεται

ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ

Παρακαλούνται θερμά, όσοι μας στέλνουν κείμενα για δημοσίευση στο «ΜΕΓΔΟΒΑ», για τα γράφουν καθαρά, ευαγάργωστα και στη μαύρη του φύλλου, για τις διαφορετικά δημιουργούνται δυυκολίες στο τυπογραφείο, που πρέπει γ' αποφεύγονται.

«Μ»

ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Συνέχεια από σελ. 1

«Έγω έχω άσπρα «λεφτά» γιά να φας, φλουριά να καμαρώσης». «Φωτιά να κάψει τ' άσπρα σου και φλόγα τα φλωριά σου, και γω θέλω το ταίρι μου, να παίξω, να γελάσω».

Δεν αποκλείονταν —πολύ σπάνια όμως— και οι περιπτώσεις να κλέψουν οι άνδρες κορίτσια με το ζόρι ή κοπέλες να κλεφτούν θεληματικά. Και στις δυο περιπτώσεις η απαγωγή γίνονταν χωρίς την συγκατάθεση των γονιών του κοριτσιού και ο χρόνος ήταν εικείνος που τακτοποιούσε το ζήτημα.

Οικογένειες με περιουσία, που είχαν μόνο κορίτσια, έπαιρναν σώγαμπρους παιδιά φτωχά και από ορφανεμένες οικογένειες. Ο σώγαμπρος ήταν πολλές φορές δούλος της χειρότερης μορφής, με απόλαυση μόνο τα μαλώματα και τη γκρίνια των πεθερικών και των άλλων του σπιτιού. Κι όταν κάποτε ρώτησαν μια αλεπού, που την έγδερναν ζωντανή, πως τα περνούσε, απάντησε: «Από σώγαμπρος καλύτερα».

Αυτό βέβαια δεν ήταν από λυτό. Υπήρχαν και πεθερικά που έμειναν ευχαριστημένα απ' τους γαμπρούς και τους αιγαπούσαν σαν παιδιά τους. Την εποχή εκείνη οι άνθρωποι είχαν ανάγκη από συγγενείς και φίλους, και γι' αυτό προτιμούσαν να πάρνουν κορίτσι από το χωριό των κι αίτησαν: «Παπούτσ' απ' τον τόπο σου κι ας είναι κι μπαλωμένο».

Μόνο αν κανείς δεν έβρισκε της αρεσιάς του, ή ήθελε να αποκτήσει στήριγμα, και σε άλλο χωριό ή ακόμη δεν του έδειναν στο χωριό του κορίτσι, παντρεύονταν κοιπέλλα από άλλο χωριό. Για τα κορίτσια αυτά έλεγαν:

Το κέντημα είναι γλέντημα, κι η ρόκα το συργιάνι και το τσικρίκι κι αργαλιός είναι σκλαβιά μεγάλη.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

«πήρε γρουν στο σακκί». Στο Νεοχώρι και σ' όλα τα χωριά της περιοχής η γυναικά έδινε στον άνδρα προκα, ανάλογη με τις δυνατότητες των γονιών της. Κάποιο χωράφι, μια αγελάδα, μερικά μικρά ζώα, λίγα μετρητά και ρουχισμό, «τα προκιά» αυτό διατηρείται και μέχρι σήμερα.

Από μικρά άρχιζαν τα κορίτσια να εποιημένουν τα προκιά τους. Πολλές μανάδες τα συμπλήρωναν από δικά τους, για να είναι πάντα έτοιμα. Αποτελούνταν από βελέντζες, φλοκιαστές, προσκέφαλα μάλλινα, σεντόνια μάλλινα, εσώρουχα, εξώρουχα, πολλά τρουβάδια, πολλά ζευγάρια τσουράπια και άλλα πράγματα, με τα οποία η οικογένεια θα μαντήλωνε τους καλεσμένους στα «συβάσματα» και στο γάμο.

Τα κορίτσια και οι γυναίκες κατεργάζονταν την πρώτη ύλη, τα μαλλιά «ξάσιμο, λανάρισμα, γνέσιμο, ύφασμα, πλέξιμο, κέντημα, βάψιμο». Τις νύχτες στα νυχτέρια, με τραγούδια, ιστοριούλες, παραμύθια και κάπου κάπου και κουτσομπολιά. Για τις τεμπέλες και υπναρούδες έλεγαν: «Γλυκός ο ύπνος το πρωί «γυμνή θα είσαι τη λαμπρή». Την ημέρα οι γυναίκες, απασχόλούνται με δουλειές του σπιτιού, ζύμωμα, μαγείρεμα, πλύσιμο, και άλλα, αλλά και γεωργικές και κτηνοτροφικές δουλειές, σκάλος, θέρο, αλώνισμα, φύλαιγμα των ζώων, κοπιαστικές ή «όχι», όπως λέγει και το τραγούδι:

Το κέντημα είναι γλέντημα, κι η ρόκα το συργιάνι και το τσικρίκι κι αργαλιός είναι σκλαβιά μεγάλη.

ΑΝΘΗ — ΦΥΤΑ — KENTIA

ΜΑΡΙΑΣ ΚΑΙ ΚΩΝΟΥ ΚΑΡΑΝΤΩΝΗ

Καραϊσκάκη 53 — Καρδίτσα. Τηλ. 24.330.
Αγαλαχιμένουμε κάθε είδους στολιτικό σε Γάμους, Βαφτίσια,
Κηδείες, Μαγημόσυγα κλπ.

TIMES LOGIKES

GRAFEIO GENIKON METAFORON
NIKOLAOY X. GOUΛA - S. KOKKOTI
Mavrometawwn 8 — Καρδίτσα — Τηλ. 22771
Ταχεία και ασφαλής εξυπηρέτηση

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ Γ. ΚΑΡΑΪΣΚΑΚΗ

Έγας από τους λίγους ήρωες που αγωνίσθηκε στην περιοχή του οροπέδου της Νεδροπόλεως είναι ο Καραϊσκάκης. Ήπαρχουν λίγοι ακόμη, αλλά σπουδαιό ρόλο έπαιξε αυτός.

Η γέννησή του περιβάλλεται από μυστήριο. Είναι γνωστό ότι ήτο γόθος γιός μιας καλόγριας. Απορίες υπάρχουν για τα ονόματα τεπώνυμα της μάνας του και του πατέρα του.

Υπάρχουν δε οι εξής παραδόσεις:

1) Γεννήθηκε το 1782 στην Σκουληκαριά της Άρτας από το Νίκο Πλακιά και την Δαμάνια Δαμισκή. Η Δαμισκή ωραία. Έγινε καλόγρια στην Μονή της «Κοιμήσεως της Θεοτόκου» Σκουληκαριάς. Είχε την συγάντηση του Πλακιάς και συγήψαν ερωτικές σχέσεις. Τα δυο αδέρφια της ήταν αλέφτες. Όταν έμαθην ότι η αδελφή τους εγένησε νόθο, εσκότωσαν τον εραστή της.

2) Ο Δήμος Μπλακιάς είχε κόρη την Γκόλφω, η οποία έμεινε έγκυος από το Φώτο, πρωτοπαλήκαρο του Μπλακιά που ήταν οπλαρχηγός.

Η μάνα της την πήρε και την οδήγησε στο Μοναστήρι του Αγίου Γεωργίου Μαυροματίου Καρδίτσας, για να αποφύγουν την γνησιότητα, αλλά και τις συγέπιεις από την οργή του συζύγου της. Ο γηγούμενος τη δέχτηκε και τις έκανε καλόγριες. Στο Μοναστήρι αυτό γέννησε το παιδί η Γκόλφω. Ο Φώτος ξήτησε από τον Πλακιά τη Γκόλφω για την κάμει γυναίκα του. Αυτός όμως επιτέθηκε εγαντίου του. Έγινε μονομαχία και σκοτώθηκαν και οι δύο.

3) Ο πατέρας του Καραϊσκάκη κατάγοταν από το Λεοντίτο της Αργιθέας και ήταν τσελιγγάς. Κάποτε πήγε στην Άρτα για να αγοράσει αλάτι, διανυκτέρευσε δε στο Μοναστήρι της «Κοιμήσεως της Θεοτόκου»

Σκουληκαριάς. Έκει γνωρίσθηκε με την καλόγρια και την κατέστησε έγκυο.

Για για προστασέψει: αυτήν και το παιδί, την εγκατέστησε στη Μονή «Αγίου Γεωργίου» Μαυροματίου, επειδή ίσως δεν ήταν δυνατόν, για την κάμει σύζυγό του, γιατί ήταν έγγαμος. Πένησε στο παιδί στη σπηλιά. Είναι γνωστό ότι τα παιδικά του χρόνια ο Καραϊσκάκης έζησε στο Λεοντίτο.

4) Γεννήθηκε το 1782 σε μια σπηλιά που δρίσκεται κοντά στο Μουζάκι Καρδίτσας από την καλόγρια Ζωή (ή Δαμάνια) Ντεμισκή, χήρα του Γιαννάκη από το Μαυροματί.

Η μάνα του καταγόταν από τη Σκουληκαριά και ήταν πρώτη εξαδέλφη του αρματολού του Βάλτου Γώγου Μπακόλα. Ήταν ρας του ήταν ο αρματολός Δημήτριος Καραϊσκος. Ήπαρχει και η εκδοχή ότι πήρε το όνομα του Καραϊσκου όχι γιατί τον είχε πατέρα, αλλά γονό.

Στο μέρος που γεννήθηκε υπάρχει: η εξής επιγραφή «Ενταύθα εγ έτει: 1782 εγεγγήθη ο στρατάρχης Γεώργιος Καραϊσκάκης».

Αυτό το γόθο και φτωχό παδί έκρυψε μέσα του πολλές και μεγάλες ικανότητες και στρατηγικές αρετές. Έγινε αγωνιστής, ήταν δε ένας από τους λίγους μεγάλους στρατηγούς της Επαγαστάσεως του 1821. Αγωνίσθηκε επί σειρά ετών κατά του Τούρκου τυράννου ηρωϊκά και πρωτικά πέθανε.

Έτσι έδωσε σε μας παράδειγμα την γνησιότητα του Καραϊσκάκη, αγωνίσθηκαν «για του Χριστού την πίστη την αγία και της πατρίδας την ελευθερία».

(Από το αγέκιδο του Β. Δ. Αμέροσίου Επιτέμου Επιθεωρητού Δ.Ε.).

Η ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΝΕΟΧΩΡΙΤΩΝ ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Με απόλυτη επιτυχία, όπως άλλωστε ανάμενόταν, πραγμάτωποι ήθηκε, στις 11 Φεβρουαρίου στο κοσμικό κέντρο «POTONTA» στο 3ο χιλιόμ. της οδού Καρδίτσας—Μητροπόλεως, η χοροεσπερίδα του Συνδέσμου Νεοχωριτών Καρδίτσας. Η συμμετοχή υπήρξε πολύ μεγάλη και η απόδιση παραβρέθηκε από φιλική

διάθεση και ακράτητο κέφι. Στην εκδήλωση παραβρέθηκαν και τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου Νεοχωριτών Αθήνας κ.κ. Γώγουλος Λάμπρος και Σακελλαρίου Ευάγγελος του Ιωάννου, οι οποίοι και μας μετέφεραν τις άριστες εντυπώσεις τους. Και του χρόνου λοιπόν, με υγεία.

«Μ»

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΜΑΣ “ΝΕΟΧΩΡΙ,,

Του ΚΩΣΤΑ ΘΥΜΙΟΠΟΥΛΟΥ - Γραμματέα της Κοινότητας

ΚΟΙΝΟΤΙΚΟΣ ΠΡΟ·Υ·ΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ – ΕΡΓΑ

Επικυρώθηκε από τη Νομαρχία και τέθηκε σε ισχύ από 10.2.84 ο οικονομικός προϋπολογισμός της Κοινότητας για το έτος 1984, που παρουσιάζει:

ΕΣΟΔΑ: 6.343.598 δρχ.
ΕΞΟΔΑ: 6.256.592 δρχ.
ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΟ: 87.006 δραχμές.

Στα έσοδα δεν περιλαμβάνονται τα χρήματα που θα προέρχονταν από υλοτομία του Κοινοτικού δάσους, επειδή κατά την ψήφιση του προϋπολογισμού, η πλειοψηφία των παρόντων Κοινοτικών Συμβούλων, ήτοι επί παρόντων 7, οι Ηλίας Παπαντώνης, Χρήστος Μαρράς, Δημήτριος Κρομιμύδας και Αθανάσιος Δ. Κατσιγιάννης, ψήφισαν να μη γίνει κιατά το 1984 υλοτομία στο Κοινοτικό δάσος.

Έτσι φέτος, θα εκτελεστούν στο χωριό τα εξής έργα:

1. Συντήρηση του εσωτερικού κεντρικού τοιμεντόδρομου σε δύο σημεία, προϋπολογισμού δαπάνης (600.000) δρχ.

2. Διάνοιξη του δρόμου από Αθράμπου – Κασιουρέϊκα, προϋπολογισμού δαπάνης (600.000) δρχ.

3. Διαμόρφωση του δρό-

μου προς Κατσιγιαννέϊκα, προϋπολογισμού δαπάνης (400.000) δρχ.

4. Το Α' τετράμηνο του 1984 θα πραγματοποιηθεί η διάνοιξη του αγροτικού δρόμου από Αγγελή – Τούμπα. Το έργο αυτό είχε προγραμματιστεί και θα εκτελούνταν το Δεκέμβριο του 1983, όμως λόγω της κακοκαιρίας ήταν αιδύνατη η εκτέλεσή του.

Ο προϋπολογισμός της δαπάνης αυτού του έργου ανέρχεται στο ποσό των (500.000) δρχ. από τις οποίες τις (450.000) δρχ. θα διαθέσει η Διεύθυνση Γεωργίας Καρδίτσας και τις (50.000) δρχ. η Κοινότητα.

ΞΕΝΩΝΑΣ

Καταπέθηκαν ιαπό την Κοινότητα, στο Ταμείο Παρακαταθηκών και αδνείων, τα δικαιολογητικά για τη σύναψη δανείου (28.000.000) δρχ. προκειμένου να συνεχιστούν οι εργασίες ανέγερσης του Κοινοτικού Ξενώνα. Όπως μας υποσχέθηκαν οι αρμόδιοι οι της υπηρεσίας αυτής, η διαδικασία έγκρισης του δανείου θα επισπευθεί και μπορεί εντός 2 μηνών να καταστεί δυνατή η λήψη και χρησιμοποίηση του δανείου.

Το Κοινοτικό Συμβούλιο με την αριθ. 7) 1984 απόφασή του ψήφισε πίστωση (1.337.

000δρχ. για την πληρωμή του Ιου λογαριασμού και πιστοποίησης του Ξενώνα. Ο Κοινοτικός Σύμβουλος, Χρήστος Μαρράς, ψήφισε την πιο πάνω πίστωση με επιφύλαξη.

ΕΚΛΟΓΙΚΑ

Στις 31.3.1984 λήγει η προθεσμία υποβολής δικαιολογητικών για την έκδοση εκλογικών βιβλιαρίων σε νέους εκλογείς.

Φέτος μπορούν να βγάλουν εκλογικό βιβλιάριο οι γεννηθέντες μέχρι και το έτος 1966.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ ΤΟΥ «Μ»

Με την παραπάνω ανταπόκριση του γραμματέα της Κοινότητάς μας, τον οποίο θεριμά ευχαριστούμε, καλύπτεται και πάλι το κενό που, εδώ και λίγους μήνες, είχε δημιουργηθεί και που δικαιολογημένα είχε δημιουργήσει ανησυχίες και παράπονα στους αναγνώστες μας. Πιστεύουμε ότι, αυτή η συνεργασία μας, θα είναι στο μέλλον πλήρης και αδιάλειπτη. Μόνο έτσι, χέρι - χέρι, με καλή πρόθεση και κόπο, θα μπορέσουμε να φανούμε αντάξιοι των προσδοκιών του χωριού μας.

Ο ΤΡΙΤΟΣ ΧΡΟΝΟΣ ΤΟΥ “ΜΕΓΔΟΒΑ,,

Συγέχεια από σελ. 1 πίζουνται δύσκολα μεν αλλά ικανοποιητικά.

Πιστεύουμε ότι: στο μέλλον θα πάψει καλύτερα, στοχεύοντας στο καλύτερο, έτσι ώστε κάθε φύλλο για είγαι καλύτερο από το προηγούμενο.

Γι' αυτό έχουμε ανάγκη από όλους. Μας είναι απαραίτητες οι διευθύνσεις δύοντας των Νεοχωριών, όπου κι αγρίσκονται, για να μπορέσει να μπει στο «Μ» σε κάθε σπίτι συγχωριαγούν φίλους, για να μπορέσει γ' αγκαλιάσεις δύοντας μας.

Ζητούμε τη συμπαράσταση όλων για γ' αντιμετωπίστουν, προς το καλύτερο, όλες οι δυσκολίες που υπάρχουν ώστε για μπορέσει να πάει μπροστά και θα πάει μπροστά αφού θα τη γηράφουμε ειμείς δύοντας μας, ο πολλοί, και όχι οι λίγοι. Ο «ΜΕΓΔΟΒΑΣ» αγήκει σε δύοντας μας, απευθύνεται σε δύοντας μας και τον διηγήσουμε για παίξει σωστά το ρόλο του και για πετύχει στη δύσκολη απαστολή του. Χρόνια του πολλά!...

«Μ»

Η ΕΠΙΦΥΛΛΙΔΑ ΜΑΣ

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΧΩΡΙΟ ΤΟΥ κ. ΗΛΙΑ Γ. ΚΡΟΜΜΥΔΑ

Εκεί στο τζάκι του σπιτιού που γυντοήμερα σπιθούμελούν τα αγαμένα ξύλα και φτιάχνουν άφθονη θράκη και χόδολη για να ζεσταίγεται το σώμα και η καρδιά της φαμιλιάς και για εποιμάζεται η μπομπότα και το φαγητό και που από την καπνοδόχο ακατάπαυστα αναδίγεται ο γαλάζιος καπνός, εκεί δρόκεται ο αόρατος ιερός μαγγήτης που με δύναμη ακατανίκητη πραβάτει τους σκορπιομένους αγθρώπους της οικογένειας. Εκεί είναι θρονιασμένο και δύορφα στολισμένο το χριστιανικό εικονοστάτο, όπου καίει θαυμόφεργα το φτωχικό καντήλι φωτίζοντας τις θλιψμένες παγακιές

και τους προστάτες Άγιους, μπροστά στους οποίους γεγιές ολόκληρες έχουν δρύσες δάκρυα γονατιστές σε κάποια μεγάλη παρακάλια. Εκεί ο παππούς και η γιαγιά, ο πατέρας και η μάνα και τα παιδιά, συναγιμένοι δύοντας μαζί τριγύρω στο σοφρά, ή στη γωνιά το κρύο δράδυν, ή το καλοκαίρι έξω στην αυλή κάτω από το φως του Αποστερίτη, απαρτίζουν το ωραίο τρίπτυχο της πορείας της ζωής. Οι γνωστικοί και πολύπεροι καθησυχούντας γενιές προσπαθούν να έχουν την ευχή των γερόντων.

Έτσι, αγάμενα στους απλοϊ-

κούς αγθρώπους, κληροδοτείται η πείρα του παρελθόντος που συντελεί για γίγουν οι μεταγενέσεις παλύτεροι των προγόνων.

«Άιμαρες δε γ' εσόμεθα παλλήρρογες» έλεγαν τα παιδιά της αρχαίας Σπάρτης. Οι γέροι, που γεμίζουν τη γωνιά του σπιτιού, δυσκίνητοι από το φορτίο των χρόνων, δεν είναι καθόλου θάρρος. Και μόνο που τους γιώθουν εκεί οι άλλοι αγτλούν θάρρος και δύναμη. Οι γέροι είναι θησαυρός και κεφαλαιού πολύτιμοι.

Ο χαμός εγός πολύ ηλικιωμένου είναι σαν για φεύγει μια άγρια φράγη διλυσθήκη πείρας, γρήσων και θητικής δύναμης. Είναι σαν για φεύγει ένα μεγάλο μέρος του μυθικού κόσμου της λαϊκής φαντασίας, το δοχείο των πρακτικών γγώσεων και των κατασταλαγμένων αληθεύων και αρετών στην απέριττη και ξεκαθαρισμένη τους μορφή.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ